

de sønderjydske Landsdele ansatte tyske eller preussiske Embedsmænds Retsstilling. Et af de vanskeligste Spørgsmaal har netop været Spørgsmaalet om de tidligere tyske eller preussiske Embedsmænd i Sønderjylland. Der er nu i vidt Omfang indført Styrelse ved danske Embedsmænd i Sønderjylland, ganske særlig paa de overordnede Poster, men praktiske Hensyn bevirker jo, at en Del Embedsstillinger, enten i en Overgangstid eller muligt vedvarende, maa beklædes af de tidligere Embedsmænd, og det er derfor af Vigtighed at søge ordnet disses Retsstilling ved en særlig Lov. Der vil dels blive Tale om Tjenestemænd, som kun ganske midlertidigt, kun for en ganske kort Tid, indtil Overgangen kan fuldbyrdes, vedbliver at gøre Tjeneste i de sønderjydske Landsdele. Med disse har der maattet træffes og er der truffet særlige Overenskomster. Her drejer det sig altsaa kun om et ganske midlertidigt Forhold. Dernæst er der de Tjenestemænd, som det er Meningen at lade vedblive at udøve deres Embedsgering i de sønderjydske Landsdele. Jeg skal tilføje, at Forudsætningen er den, at ved Danmarks Overtagelse af Suveræniteten fratræder i og for sig de vedkommende Embedsmænd og der maa altsaa finde ny Bekræftelse Sted ved en særlig Akt. Med Hensyn til de kirkelige Embedsmænd gælder noget særlige Forhold. Men for Tjenestemænd, som altsaa er udsatte til at vedblive at udøve den samme Embedsgering som tidligere eller dog en beslægtet, søger dette Lovforslag at indføre Regler, der ordner de særlige Forhold, som følger med deres Stilling, navnlig Regler om, i hvilket Omfang deres Tjeneste under preussisk Statshøjhed skal medregnes i deres Tjenestetid, forsaavidt de angaar deres Lønningsforhold, Alderstillæg og lignende, samt deres Pensionsforhold. Endelig er der Spørgsmaalet om de Tjenestemænd, som enten ikke selv ønsker at fortsætte deres Gerning under dansk Statshøjhed, eller som ikke findes egnede dertil. For disses Vedkommende foreslaar man truffet den Bestemmelse, at forsaavidt de er hjemmehørende i de sønderjydske Landsdele, d. v. s. er fødte i de sønderjydske Landsdele eller har haft Bolig der fra før 1. Januar 1900 — som jo er

den Dato, der fastsattes i Versailles-Traktaten med Hensyn til Folkeafstemningen —, betragter den danske Stat det som sin Pligt at behandle dem saaledes, at de efter de nærmere Bestemmelser, her gives, faar først Ventepenge og derefter, hvis de ikke i det mellemliggende Tidsrum faar Ansættelse i dansk Statstjeneste, Pension efter særlige Regler, som her er angivne, og det saaledes, at deres Pension ikke bliver ringere end den, de vilde have faaet, hvis de var vedblevet at være under deres tidligere Statshøjhed.

Det tredje Lovforslag drejer sig om *Lønninger m. v. for Statens Tjenestemænd m. fl. i de sønderjydske Landsdele*. Det angaar altsaa de nye danske Embedsmænd, som ansættes dernede. Jeg skal her gøre den almindelige Bemærkning, at ærede Medlemmer mulig vil finde, at de i § 6 fastsatte særlige Bestillingstillæg, som ikke er pensionsgivende, har en Højde, der ikke stemmer med de sædvanlige Principper, vi anvender i dansk Lønningslovgivning. Naar man er gaaet hertil, er det med det Formaal for Øje at skaffe de bedst egnede Tjenestemænd, som overhovedet kunde faas, til at overtage alle de vigtigere Stillinger dernede. Det kan jo ikke nægtes, at den danske Administration i Sønderjylland havde ikke ubetydelige Mangler i Perioden mellem de to Krige, og at disse Mangler havde en ikke uvæsentlig Del af Skylden for, at den danske Styrelse ikke paa fuldt tilfredsstillende Maade løste sin Opgave den Gang. Man har nu ønsket, som jeg nævnte før, at gøre det muligt at skaffe saa vel-egnede Kræfter, som Forholdene tillod, til at overtage disse Stillinger. Det har staaet baade de tidligere Regeringer og den nuværende klart, at dette kunde ikke opnaas, medmindre man stillede dem, der i Løbet af tre Aar fra Overtagelsen af Landsdelene modtager Ansættelse dernede, gunstigere end Indehaverne af tilsvarende Embedsstillinger i Danmark, og det er det, der sker ved disse Bestillingstillæg. Man maa jo ikke glemme, at der af disse Mennesker kræves et Arbejde af ganske særlig Art. De skal være i Stand til at tale foruden Dansk ogsaa Tysk. De skal foruden, med dansk Ret være bekendt med tysk Ret paa de vedkommende Omraader. Som det vil fremgaa af de Lovforslag, der